

[Ebba Strange]

tværtimod. Vi synes, det er godt med forsøg. Vi synes også, det er godt at forsøge med integration fagene imellem, samarbejde fagene imellem, sådan at vi i løbet af en periode kan få nedbrudt i hvert fald nogle af de meget snævre faggrænser, der gælder i gymnasiet, og ved lejlighed vil jeg godt vide lidt mere om, efter hvilke retningslinjer man egentlig anerkender forsøg i direktoratet.

Ethvert lands uddannelsessystem har til opgave at kvalificere den nødvendige arbejdskraft. Det ved vi godt, og det accepterer vi. Ministeren har været inde på, at hun vil lade erhvervslivets parter få mere indflydelse på det, der skal ske i gymnasiet i fremtiden. Jeg vil godt advare imod at lade gymnasiet og dets indhold blive for arbejdsgiverstyret. Jeg kan godt være enig i, at eleverne skal have en større viden om forholdene i dansk erhvervsliv, men det skal være en viden grundlagt på en forståelse af sammenhænge og udvikling, således at der bliver tale om en egentlig bevidstgørelse hos eleverne. Til syvende og sidst er kampen om indholdet i gymnasiet såmænd også en del af magtkampen mellem klasserne, og når gymnasiet ikke mere er en privilegeret skole for de privilegerede folks privilegerede unge mennesker, men også for almindelige lønarbejderbørn, så må det nødvendigvis smitte af også på indholdet. Jeg mener ikke, at problemet løses ved at fylde løsreven prakticisme ind i gymnasierne, men netop ved at give en grundig forståelse af årsagerne til, at forholdene er, som de er.

Vi har i forbindelse med beslutningsforslaget om ungdomsuddannelserne tilsluttet os, at der i gymnasiet skal indgå kortere perioder med relevant praktisk beskæftigelse, og netop dette skulle kunne give baggrund for en vurdering af forholdene på arbejdsmarkedet. Jeg er meget spændt på at følge, hvordan man egentlig vil udmønte denne beslutning rundt omkring på gymnasierne, men et af problemerne er altså stadig væk, på hvis betingelser denne praksis skal foregå. Selv om det er yndet i brede kredse i socialdemokratiet at fremstille arbejderbevægelsen og arbejdsgivernes interesser som sammenfaldende, tror jeg alligevel, at undervisningsministeren et eller andet sted inde i sig selv må medgive mig, at netop gymnasiet traditionelt har været præget af et gevaldig borgerligt grundsyn på samfundsforholdene, og at der

indholdsmæssigt må stræbes efter at ændre dette forhold.

Her kommer så ministerens egne ord om kritik og handling ind. Det er positivt ladede ord for mig, men jeg kan ikke lade være med, når ministeren bruger dem, at filosofere lidt over, hvor langt elevernes kritiske sans egentlig må gå, og hvad det egentlig er for handling, de skal forberedes til.

Jeg fik en historie fra en gymnasielærer – jeg måtte godt bruge den her i dag, fik jeg at vide – om et filmhold, hun havde haft, der ville optage en kortfilm om, hvordan forholdene var på et par udvalgte arbejdspladser, specielt kvindelige arbejdspladser, for det var en af de sædvanlige sproglige pigeklasser. Alle portene var lukkede. De måtte simpelt hen ikke komme ind og filme, hvordan arbejdsforholdene var, så det endte med, at de lavede en film, som de kaldte »De lukkede Porte«, og deri interviewede de nogle af de kvindelige arbejdere uden for portene. Det siger mig noget om, at der altså skal et stykke arbejde til, hvis vi skal inden for portene med kritik. Jeg ved ikke, om de kom for at kritisere. Det sagde de selv at de ikke gjorde, de kom bare for at filme, men alligevel.

Det har jo så igen noget at gøre med, hvor megen magt de unge mennesker egentlig har over deres egen gymnasiesituation. Hvor megen magt, kritik og handling er der plads til i gymnasiet, hvor meget er der plads til ude i det system, som de skal ud og fungere i efter endt uddannelse? Det er problemer, som jeg ikke synes vi kan lade være med at tage os af og forholde os til.

Et uddannelsessystem skal ikke kun kvalificere arbejdskraft, det skal også formidle ideer, normer, holdninger, og det skal udvikle personlighed. Med henblik på opfyldelsen af disse mål er også indholdsvalgene vigtige. Jeg mener, at der rundt omkring gøres meget rimeligt forsøgsarbejde på landets gymnasier, og det mener vi bør udvides og udvikles, sådan at gymnasiet kan blive et udviklende sted at være, også for de elever, der kommer fra hjem uden akademisk baggrund, og sådan at vi har nogle erfaringer at bygge på, den dag det bliver muligt i Danmark at trænge igennem den mur af reaktion, der forhindrer os i at lave en egentlig samordnet, koordineret ungdomsuddannelse.

Ole Vig Jensen (RV):